

Падам си по секса за една нощ!

Пише ви мъж на средна възраст, но понеже искам да споделя твърди интимни тайни, ви моля за анонимност. Много си падам по секса за една нощ. Тръпката, че всяка следваща жена ще е по-различна от предишните, с които съм бил, е непреодолима. Възбуждам се само от мисълта, че няма да я познавам. Ако има други като мен, независимо мъже или жени може да ми пишат. Ще отговоря на всички. Ще се радвам, ако и д-р Вrabчев се заинтересува от писмото и ми отговори: затова ли сериозните жени бягат от мен? А всъщност аз си се харесвам такъв, но ми се иска да имам до себе си и постоянна партньорка.

Дон Жуан.

Ами ето повод, да се зарадвате, драги ми господине. И то много да се зарадвате, защото обърнах внимание на писмото Ви и тъй като там има въпрос, и то лично Ваш въпрос към мен, аз се чувствам задължен да Ви отговоря.

Но преди това, нещо много общо, нещо много познато, та да не кажа и вече доста банално.

Вижте, нещата в половото общуване при хората стоят така: Секс – за удоволствие. Секс – за продължаване на живота.

Ето това са гледните точки. Както се казва двете крайни състояния на махалото.

И така, „от време оно”, има история на половите взаимоотношения между мъжа и жената. И то много дълга история, която се повтаря наново и до ден днешен. Най-напред в тази история, разбира се от гледната точка на секс – за удоволствие, много жени са общували съвсем, непринудено, свободно, без задръжки съответно с много мъже и то едновременно. Реципрочното – мъжете с жените същото. На това му се вика – полигамия. Това е основата на пирамидата на сексуалното чувствено, еротично взаимоотношение, при нас хората. По-нагоре в тази пирамида следват двата модела. Единият е на матриархата: една жена едновременно с много мъже. И един мъж, пак едновременно с много жени. На това пък му се вика – патриархат, по научно му. И напоследък в последните векове на човешката история се стига до най-рационалното – моногамността. Ще рече еротично полово общуване в рамките на една полова двойка. Мъж и жена. Само. Сигурно поради любов помежду им. Сигурно поради взаимна еротична нагласа и съвпадение на вкусове и предпочитания в секса. Сигурно. А иначе – това е върхът на тази своеобразна пирамида, поне засега! Разбира се, че откакто тази своеобразна моногамия се е наложила в обществото ни и тя се е затвърдила по един своеобразен социален начин, чрез морал, етика, религиозни обичаи и закони. Ала тя, тази моногамия и до ден днешен си има своите изключения. И тези изключения визират само и единствено полигамния секс, под различните му форми. Ама тези изключения са, затова да потвърждават правилото. Според мен, те са като свирката на парния локомотив, от време на време да изпускат напрежението и толкоз.

Дотук нищо ново под слънцето и както се казва, всичко е добре докато, върви добре и свършва добре.

А това, какъв си е човек в живота си и в секса си е лично негова работа. Стига само да не вреди на другите с това. И затова за мен всичко е нормално. Изборът за това си е на самия човек, а не на някой друг.

Обаче, моята практика в сексологичния ми кабинет, а не книжките ми е показала, че може да има мъж, който да има в човешкия си живот само една полова партньорка и да е много щастлив с нея. Реципрочното – същото. И на другия полюс – един мъж да има

безброй много партньорки и да не е удовлетворен от това в живота си.

Сега, тук много внимателно! Както се казва реката се разделя на три потока. Единият – чувствеността. Разбира се, че има такава категория мъже, пък и жени които търсят удоволствието в многообразието и го намират само чрез различни партньорки или партньори. Вторият – сексуалния комплекс за сексуална малоценност. Тогава, те, мъжете – тип Дон Жуан, страдайки от този комплекс, чувствайки дълбоко в себе си импотентни, непрекъснато се да доказват на себе си, че могат, като свалят безброй жени. Извинявайки се пред себе си и другите, че видите ли, те са много чувствени и само една партньорка – не може да ги задоволи. При жените – Месалина комплекс!

И ето ви третият поток, според мен доста важен! Тук човек търси в интимното общуване, не само мимолетното забавление и удоволствие. Тук се търси другарчето, партньор, съответно партньорката не само в леглото, а и в живота. Иначе казано – да не си сам, самотен.

Аха, стигнахме ли до там дето „стиска обувката“? Има една песен – минават годините - стареем. И какво? Много партньорки, жена до мен – „йок“!

Иначе казано – съдбата вече чука на вратата. Или по точно – самотата. По-страшно от самотата няма. И вие, вече хич не се заблуждавате сам за себе си, че ще можете и занаят да продължите, както се пее в една стара градска песен: „Аз съм Гошо хубавецът – вечният ерген... влюбени са в мене всички, и момички и женички... блазе човеку като мен...“ и така нататък.

Това ви притеснява, драги ми господине! Това, защото е самата истина!

Ами всеки сам избира живота си. Избрал сте – удоволствието добре. Ала се чудите защо сериозните жени ви напускат? Добре, вие бихте ли бил, съпруг или да кажем интимен приятел на жена, която от сутрин до вечер, непрекъснато сменя половите си партньори и то все непознати? Казано от кол и въже! Не, не искам да ми отговаряте, по-точно вие се отговорете сам на себе си!

Няма начин, няма как да има безплатен обяд. Рано или късно всеки си плаща.

Не, не ми се сърдете. Нямам у себе си и капчица упрек към Вас. Изборът за интимния ви живот си е само Ваш и нямам никакво право да Ви се бъркам в него или пък не дай Боже – да ви съдя. Не!

Има друго. И то е, че ако искате да имате човек, жена до себе си да видите истинската причина за това. И ако тя, тази причина, е наистина един комплекс - Дон Жуан у Вас самия, на драго сърце мога да ви помогна, като лекар – специалист, да го преодолеете. Но пак повтарям, само ако вие наистина го желаете.

За финал на срещата ни съм избрал стих написан от Дочка Станчева от Габрово:

Все във високото очите ми тичат.

Ген ли е? Нрав? Или орис обречена?

Стръмни мостове от мене обичани

С дреха в зелено по детски облечени.

А светлината, миг преди да я срещна

Страстно с летния дъжд се целува

Сутрин продавам илюзии спешно

Вечер надежди любовни купувам.

Ген ли е? Нрав? Или орис обречена -

Все към високото очите ми плуват!

Стръмни мостове в зелено облечени

Със светлината под летния дъжд се целуват!

И така. Това сме хората. Различни. По ген. Различни по нрав. Но щастието на всеки от нас е лично в неговите ръце!

д-р Илия Врабчев, лекар - сексолог